

ДО 90-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

ЛЕОНІДА ПЕТРОВИЧА НЕСТЕРЕНКА

У грудні 1934 року в робітничому селищі Рутченкове Донецької області (налепер центральна та східна частини Кіровського району міста Донецьк) в сім'ї службовців (батько – лікар, мати – дошкільний педагог) народився Леонід Петрович Нестеренко, якому 19 грудня 2024 року виповнюється 90 років.

Лікар-епідеміолог Вищої атестаційної категорії, кандидат медичних наук, Леонід Петрович Нестеренко після закінчення школи у 1952 році вступив до Київського медичного інституту ім. О. О. Богомольця. У 1958 році отримав диплом санітарного лікаря. За направленням три роки працював у Хмельницькій обласній СЕС на посаді завідувача відділом особливо небезпечних інфекцій (ОНИ).

У 1961 році вступив до аспірантури при Київському науково-дослідному інституті епідеміології

та мікробіології (теперішній Інститут епідеміології та інфекційних хвороб ім. Л. В. Громашевського, далі – Інститут) з фаху епідеміологія. Під керівництвом академіка Лева Васильовича Громашевського виконав наукову роботу «Епідеміологія бруцельозу на м'ясокомбінатах України», яку захистив у 1966 році як дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата медичних наук.

Протягом 1965–1969 рр. працював науковим співробітником в Інституті, згодом 1969–1971 рр. епідеміологом в Республіканській СЕС МОЗ України. А коли в травні 1971 року при Головному санепідуправлінні МОЗ УРСР був створений відділ ОНИ, Л. П. Нестеренко був призначений начальником цього відділу. Основною задачею відділу ОНИ на момент створення була організація та контроль проведення профілактичних і протиепідемічних заходів щодо можливих епідускладнень з холери, яка з'явилась на теренах півдня України у 70-х роках ХХ століття. Леонід Петрович одночасно виконував й обов'язки помічника секретаря Надзвичайної протиепідемічної комісії при Кабінеті Міністрів УРСР із координації діяльності різних міністерств і відомств для недопущення розповсюдження, локалізації та ліквідації вогнищ холери в Україні. Особисто брав участь у роботі штабів з ліквідації спалахів холери в окремих регіонах.

Разом із співробітниками відділу ОНИ при Головному санепідуправлінні МОЗ УРСР брав участь у підготовці проектів законодавчих актів щодо ситуацій з особливо небезпечними інфекціями, підготовки протиепідемічних заходів з профілактики ОНИ.

Кінець ХХ століття ознаменувався новою хворобою – СНІД. Леонід Петрович активно спілкується з фахівцями Інституту з питань профілактики ВІЛ-інфекції, бере участь у розробці законодавчих актів, зокрема першого Закону України «Про попередження захворювання на ВІЛ-інфекцію/СНІД».

Л. П. Нестеренко брав участь у підготовці фахівців відділів особливо небезпечних інфекцій на робочих місцях, науково-практичних конференцій, випуску збірників публікацій. Особистий досвід роботи узагальнено у 125 публікаціях та багатьох віршах. За вагомих особистий внесок у розвиток охорони здоров'я неодноразово нагороджений «Почесною грамотою МОЗ України».

Завдяки професіоналізму, відданості своїй справі, доброзичливості, почуттю гумору вчений-епідеміолог здобув авторитет і повагу.

*Щиро вітаємо Леоніда Петровича з ювілеєм!
Бажаємо міцного здоров'я, творчого натхнення,
особистого добробуту!*